

עמו. והוא אומר (שם כה) אליך כי נפשי אֲשָׁא, ולא כל דבריו, אלא בלב רחוק, זה גורם עליו להסתלק מהעולם טרם שלא הגיעו ימיו, בזמנן שאילן זה מתחזר בעוולם לעשותך דין.

ולבן צרייך אדם לחרביך נפשו ורצונו ברפונו, ולא יבא אליו ברגע פוזב, מושם שפטותך (שם קא) דבר שקרים לא יפונן לנגד עיני. מה זה לא יפונן? בשעה שהוא מתקין עצמו לזה וליבו רתק מן מקדוש ברוך הוא, קול יוצא ואומר: לא יפונן לנגד עיני. (לה) זה צרייך לתקן את עצמו, לא יפונן, איןנו רואת שיתפרקן. כל שכן אם הוא בא ליחד שם בקדוש ולא מיחדו בראו.

אשרי חלכם של החדיקים בעולם הזה ובועלם הבא, עליהם כתוב (ישעה ס) ובאו וראו את כבודו וגוו. וכ כתוב (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמה וגוו. בא רבינו אלעזר ונשך ידו ואמר, אלמלא לא באתי לעולם רק לשמע דברים אלו - כי לי. אמר רבינו יהוֹרָה, אשרי חלקך ואשרי חלק ישראַל, שנדרקיהם בקדוש ברוך הוא, שפטותך (דברים י) ואתם הדרבקין מלך עולם אמר ואמן. מלך היה לעולם אמר ואמן.

#### פרקשת נשא

וירבר ה' אל משה לאמר נשא את ראש בני גרשון וגוו. (במדבר ז) רבבי אבא פתח, (תהלים לט) אשרי אדם לא יחשב ה' לו עון ואין ברוחו

יבזבו לו ולבם לא נכוון עמו. הוא אומר (תהלים כה) אליך כי נפשי אֲשָׁא, ולא כל מלאוי אלא בלבך רחיקא, הא גרים עליה לאסתפלקה מעולם, עד לא מטען יומו, בזמנא דהא אילנא אתקער בעלם לא מעדך דינא.

יעל דא בעי בר נש לאדרבקא נפשיה ורעותיה במאיריה, ולא ייתי לגביה ברעותא כדיבא, בגין דכתיב, (תהלים קא) דובר שקרים לא יפונן לנגד עיני. מי לא יפונן. אלא בשעתה דהוא אתקין גרמייה להאי, ולבייה רחיקא מקודשא בריך הוא, קלא נפיק ואמר, לא יפונן לנגד עני. (אמאי) הא בעי לאתquina גרמייה, לא יפונן, לא בעינה דיתתקן. כל שכן איathi ליחדא שמא קדישא, ולא מיחד היה קדכא יאות.

ובאה חולקיהון דצדיקיא בעלם א דין ובעלמא דאתה, עלייהו כתיב (ישעה ס) ובאו וראו את כבודו וגוו. וכ כתיב, (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמה וגוו. אתה רבינו אלעזר ונשיך יdoi. אמר, אלמלא לא אתינה לעלם אלא למשמע מלין אלין די. אמר רבינו יהודה, זכה חולקנא, זוכה חולקיהון דישראל, דאיןון מתדקין בקדושא בריך הוא, דכתיב, (דברים י) ואתם הדרבקין מלך עולם אמר וגוו. (ישעה ס) ועפנך כלם צדיקים וגוו.

#### צדיקים וגוו.

**ברוך כי לעולם אמר ואמן.**  
**ימלוּךְ כי לעולם אמר ואמן.**

#### פרקשת נשא

וירבר ה' אל משה לאמר, נשא את ראש בני גרשון וגוו. (במדבר ז) רבבי אבא פתח, (תהלים לט) אשרי אדם לא יחשוב כי לו עון ואין ברוחו רמייה.